

01-09- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ἈΡΧΗΣ ΤΗΣ ἸΝΔΙΚΤΟΥ

Τῇ Α΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἡτοὶ τοῦ νέου ἔτους, καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίου καὶ Ἀρχιμανδρίτου, καὶ ἡ συνάξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν, καὶ τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Ἀειθαλᾶ, καὶ τῶν Ἀγίων τεσσαράκοντα Γυναικῶν, καὶ Ἀμμοῦν διακόνου καὶ διδασκάλου αὐτῶν, καὶ τῶν Ἀγίων μαρτύρων Καλλίστης, Εὐδόδου καὶ Ἑρμογένους τῶν αὐταδέλφων, καὶ μνήμη Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου ἐμπρησμοῦ.

ΕΝ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Εξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Εκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεὶ δέῖρμα, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

‘Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

‘Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

‘Αβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

‘Απὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

‘Αναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

‘Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

‘Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

‘Επ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

‘Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὅς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

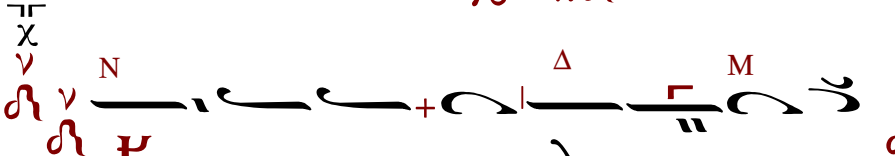
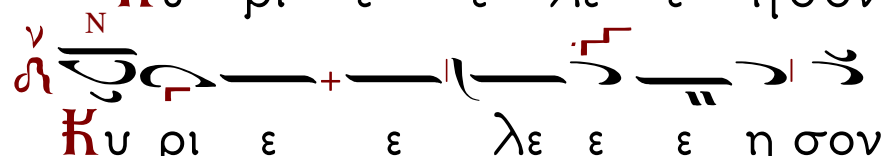
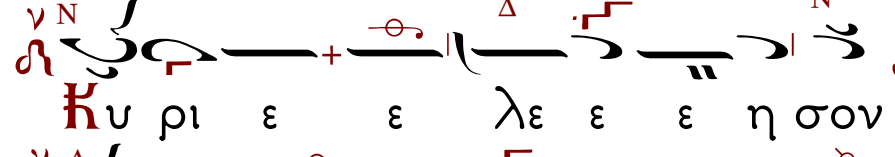
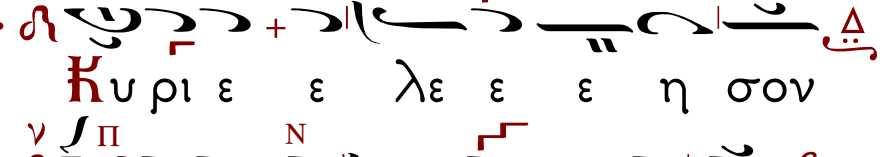
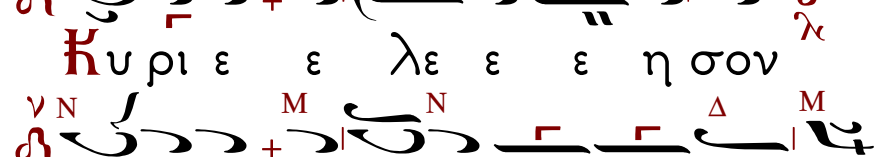
Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεός (ἐκ γ').

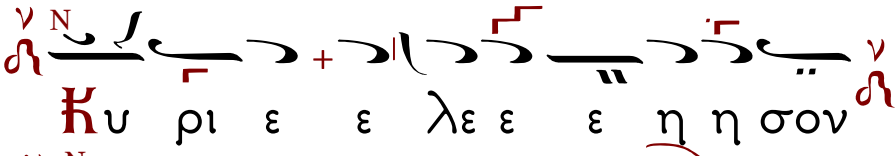
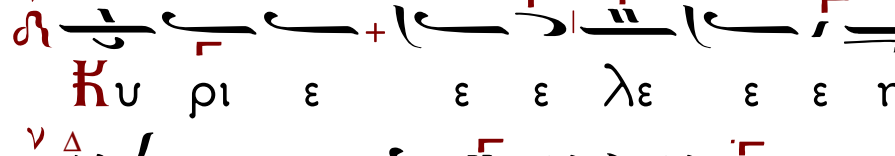
Ἦ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΩΝ.

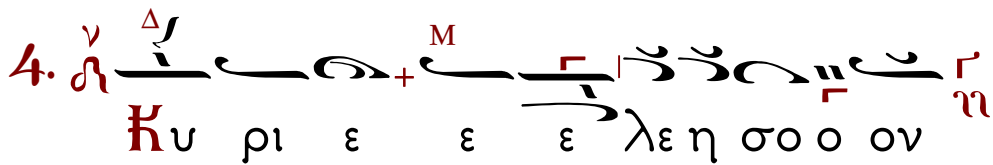
Ἦχος λδ Νη

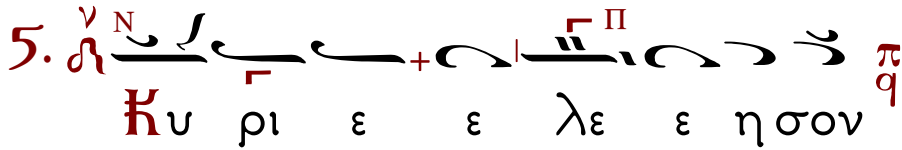
1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

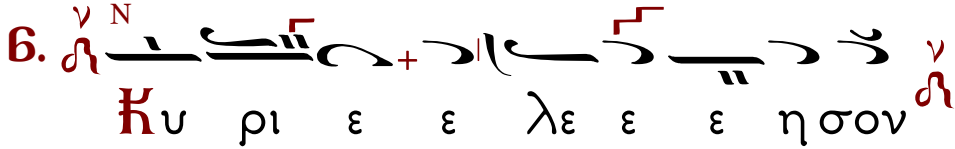
ΕΤΕΡΑ.

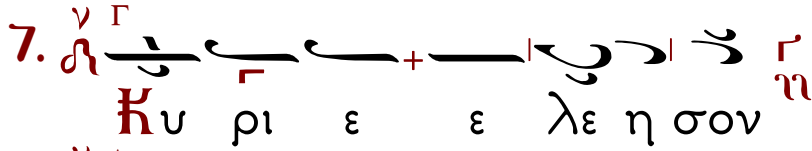
1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

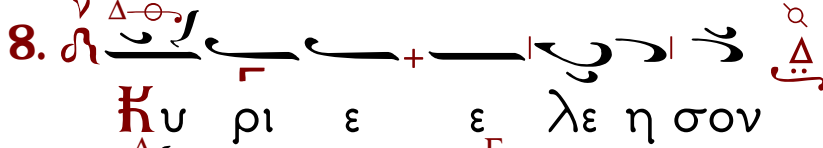
01-09- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

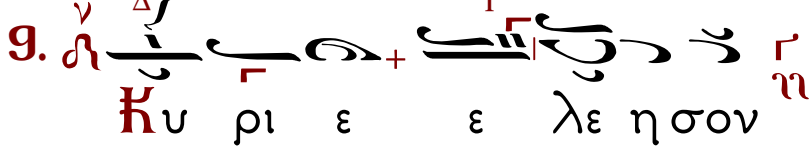
4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

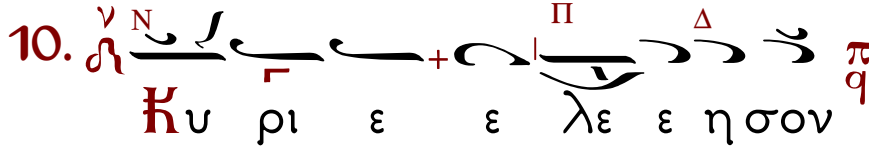
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

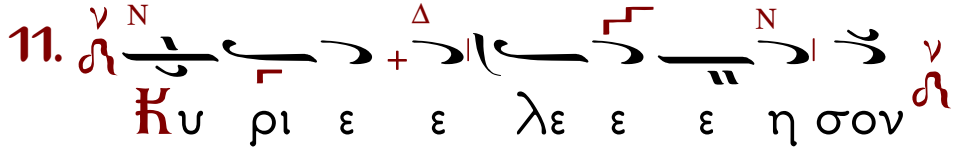
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
 Cοι Κυ ρι ε

01-09- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

Εἰ δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Σπύχους ἰ'
καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος $\frac{4}{q}$ Πά $\frac{\pi}{q}$ $\frac{\chi}{\pi q}$
ὤε Κυ ρι ε ε κε ε κρα α α
ξα προς σε ει ει σα κου ου σο ο ο ον μου $\frac{\pi}{q}$
ει σα α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ε ε Κυ ρι ε ε κε ε κρα
α α ξα προς σε ει ει σα κου ου σο ο ο ον μου $\frac{\pi}{q}$
προ ο σχες τη φω νη η η η η τη η η ης
δε η η η σε ε ε ω ω ω ως μου εν $\frac{\pi}{q}$
τω κε κρα γε ε ναι αι με ε προς σε ε
ε ει σα α κου ου ου σο ον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε $\frac{\pi}{q}$

^π₉ Κατευ θυν θη η η η η τω η προ σε ευ
 χη η η η μου ως θυ μι ι ι α α
 μα α α ε νω ω ω πι ι ι ο ο ο ον
 σου ^π₉ ε παρ σις τω ω ων χει ει ρω ων μου
 θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η η ει
 σα α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι
 ι ι ι ε ^π₉

^χ_π
^π₉ Θου ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι
 ι μου ^Δ₉ και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει
 λη μου ^π₉

^π₉ Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ι ας του προ φα σι ξε σθαι

 προ φά α σεις εν α μαρ τι αις

π^q $\Pi_{\ominus}$

Ευναν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο

μιαν και ου μη συνδυασωμετατωνε

κλε κτων αυ των

^Π_π^Δ ^Π
 Παί δε ευσει με δίκαιος εν ελεει και

ε λεγ ζει με

λου μη λιπανατωτην κε φαληνμου

π_q^Π 0 τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευδοκίαις αὐτῶν κατέποθῃσαν ἐ

χο με να α πε τρας οι κρι ται αυ των π ρ

^π_q ^Ακουσονται τα ρηματα μου οτι η
 δυνστησαν ^Δωσει παχος γης ερραγη
 επι της γης ^Π ^π_q διεσκορπισθητα οστα αυ
 των παρα τον ^π_q αδην

^{π ρ} Ὁ τι πρὸς σε Κύριε Κύριε οὐφθαλμοί μου
 ἐπί σοι ἤλπισα μὴ ἀντανέλῃς
 τὴν ψυχὴν μου

^{π₉} Φυ λα ζον με απο πα γι ι δος ης συ νε
 στησαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ
 γα ζο με ενων την α νο μι αν ^{π₉}

Πε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι

01-09- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

αμαρτωλοι κα τα μονασει μι ε γω ε

ως αν πα ρελ θω

Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ζα φω νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε

η θην

Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σι ιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

του απαγγελω

Εν τω ε κλει ει πει ει ν ε ζ ε μου το

πνευμα μου και συ ε γνωσ τας τρι βους μου

Εν ο δω τα αυ τη η η ε πο ρευ

01-09- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

ο ομην ^Δε κρυψαν πα γι δαμοι ^πq

^πq ^ΠΚα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε

πε βλε πον ^Δκαι ουκ η ην ο ε πι γι νω

σκων με ^πq

^πq ^ΠΑ ^Μπω λε το φυ γη η απ ε μου ^πq και

ουκ ε εστιν ο εκ ζη τω ων την ψυ χην

μου ^πq

^πq ^Κε ^Πκε κρα ζα προς σε ε Κυ ρι ε ει ει

πα ^Δσυ ει ηελπισμου με ρι ις μου ει

εν ^πq γη ζων των

^πq ^ΠΠρο ο σχε ες προς την δε η σιν μου ^Δ

ο ο τι ε ταπεινω θηνσφοδρα ^πq

^πq Ρυσαι με εκ των κα τα δι ω κον των

με, ^Δq ο ο τι ε κραται ω θησαν υ περ

ε με ^πq ^πq

01-09- ΕΣΤΕΡΙΝΟC ΑΡΧΗC ΤΗC ΙΝΔΙΚΤΟΥ

Σπχρηρὰ τῆς Ἰνδύκτου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων.

Ηχος α . των θυραντων.
 Σπήχος. $\overset{\chi}{\pi} \overset{\Pi}{\underset{\rho}{\rho}}$ $\overset{\Theta}{\Theta}$ ζα γα γε εκ φυ λα κης
 ν ψυ χην μου $\overset{\Delta}{\delta}$ του ε ζο μο λο γη σα σθε
 ο νο μα τι ι σου $\overset{\pi}{\rho}$

Τῆς αὐτολέκτου καὶ θείας διδασκαλίας Χριστοῦ, τὴν προσευχὴν μαθόντες, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, βοήσωμεν τῷ Κτίστῃ· Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς κατοικῶν, τὸν ἐπιούσιον ἄρτον δίδου ἡμῖν, παρορῶν ἡμῶν τὰ πταίσματα.

Στίχος. ^χΠ ^πϣ με υ πο με νου σι δι
και οι δι και οι ^χΔ ^δε ως ου αν τα πο δως
^πμ ^ρ

Τῆς αὐτολέκτου καὶ θείας διδασκαλίας Χριστοῦ, τὴν προσευχὴν μαθόντες, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, βοήσωμεν τῷ Κτίστη· Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς κατοικῶν, τὸν ἐπιούσιον ἄρτον δίδου ἡμῖν, παρορῶν ἡμῶν τὰ πταίσματα.

01-09- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ἈΡΧΗΣ ΤΗΣ ΗΝΔΙΚΤΟΥ

Σπικηρά τοῦ Ὁσίου Συμεῶν τοῦ Στυλίου.

Ἦχος πλ. α'. Αὐτόμελον. Ὅσιε Πάτερ.

^π
^χ
^π
^q **Ε** αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε **Δ** τις υ πο στη η σε
ται **Δ** ο τι πα ρα σοι **Δ** ο ι λα σμο ο ος
ε ε ε ε σ τιν ^π
^q

Ὅσιε Πάτερ, καλήν ἐφεῦρες κλίμακα, δι' ἧς
ἀνῆλθες ἐν τῷ ὕψει, ἣν εὔρεν Ἡλίας ἄρμα
πυρός· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὴν ἀνοδὸν ἄλλοις οὐκ
ἔλιπε, σὺ δὲ καὶ μετὰ θάνατον ἔχεις τὸν στῦλόν
σου, Οὐράνιε ἄνθρωπε, ἐπίγειε ἄγγελε, φωστήρ
ἀκοίμητε τῆς οἰκουμένης, Συμεῶν Ὅσιε,
πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

^π
^π
^q **Ο** σι ε Πα α τε ρ κα λην ε φευ ρες κλι
μα α κα ^χ
^q δι ης α νη λ θες εν τω ω ω υ
υ υ ψει **Δ** ην ευ ρεν Η λι ας α α αρ μα

α πυ υ υ ρος ^π_q αλλ ε κει νος μεν την α
 νο ο δον αλ λοις ουκ ε ε ε ε ε λι ι ι ι
 πε ^χ_q συ υ δε και με τα θα να τον ε χει εις
 τον στυ υ υ υ λο ο ο ον σου ου ρα νι ι
 ε α α αν θρω ω ω ω πε ^χ_q ε πι γει ε
 α αγ γε λε ^Δ_q φω στηρ α κοι μη η τε ε
 της οι οι κου με ε ε ε νης ^π_q Συ με ω ω ν
 Ο σι ι ε ^χ_q πρε ε σβε ευ ε του σω θη ναι
 τα ^χ_q ψυ χα ας η μω ω ω ω ν ^Δ_q
^π_q ^Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε ^Δ_q υ πε μει νεν η

ψυχη μου εις τον λογον σου ηλπισεν η
 ψυχη μου επι τον Κυριον

Ὅσιε Πάτερ, εἰ ἦν τὸν στῦλον φθέγξασθαι,
 οὐκ ἂν ἐπαύσατο βοῶν σου, τοὺς πόνους τοὺς
 μόχθους τοὺς ὀδυρμούς· ἀλλ' ἐκεῖνος
 ἐβαστάζετο, εἶπερ ἐβάσταζεν, ὥς δένδρον
 πλαινώμενος ἐκ τῶν δακρύων σου, ἐξέστησαν
 Ἄγγελοι, ἐθαύμασαν ἄνθρωποι, δαίμονες
 ἔπτηξαν τὴν ὑπομονήν σου, Συμεὼν Ὅσιε,
 πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅσιε Παατερ ει ην τον στυλον
 φθεγξασθαι ουκ αν εε παα αυ σα το
 βο ωω ωων σου τους πονους τους μοχθους
 τους οδυ υυρμους αλλ εκεινος ε βα
 σταζε ετο ει ειπερ εε βα α α σταα α
 α ζεν ως δεν δρον πι αι νο ο με ε νος εκ

των δα κρυ υ υ ω ω ω ω ν σου ε ξεστη η
σαν Α α αγ γε ε ε ε λ οι ε θ αυ μα σαν
α αν θρω ω ποι δαι μονες ε πτη η ζα α αν
τη η ν υ πο ο μο νη η η η ν σου Συ με
ω ω ν Ο σι ι ε πρε ε σβευ ε του σω θη ναι
τα ρς ψυ χα αση μων
α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι
σα τω Ισρα ηλ ε πι τον Κυ υ ρι ι ο ν

“Ο σιε Πάτερ, δυνάμει θείου Πνεύματος, τὸν
σὸν μιμούμενος Δεσπότην, ἐν στύλῳ ἀνῆλθες ὡς
ἐν σταυρῷ· ἀλλ’ ἐκεῖνος τὸ χειρόγραφον πάντων
ἐξήλειψε, σὺ δὲ τὴν ἐπανάστασιν τῶν παθῶν
ἔλυσας, ἐκεῖνος ὡς πρόβατον, καὶ σὺ ὥσπερ

01-09- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

σφάγιον· ἐκεῖνος ἐν σταυρῷ, καὶ σὺ ἐν τῷ
στύλῳ, Συμεὼν Ὅσιε, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Π
π^q 0 σι ε Πα α τερ δυ να μει θει ου Πνευ
μα τος τον σον μι ι μου ου ου με νο ος Δε
σπο ο ο ο την εν στυ λω α νη η λ θες ω ως
ε εν στα α αυ ρω αλλ ε κει νος το χει
ρο γρα φον πα αν των ε ε ζη η η λει ει
ει ψε συ υ δε την ε πα να στα σιν των πα
α θων ε ε ε λυ υ υ υ σας ε κει νο ος ως
προ ο ο βα α α α τον και συ ω σπερ
σφα α γι ι ον ε κει νος εν σταυ ρω και αι συ
υ υ ε εν τω στυ υ υ υ λω Συ με

ω ων Ο σι ι ε πρε εσβευ ε του σω θη ναι
τα ας ψυ χα αση μων

Σπικηρά Ἰδιόμελα
τοῦ Ὁσίου Συμεών τοῦ Στυλίου.
Ἦχος β'.

Σπικος. ^χ ^Μ ^Δ
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω
το ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω
σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ι σρα ηλ
εκ πα σων των α νο μι ω ω ων αυ του

Τὸ μνημόσυνόν σου εἰς τὸν αἰῶνα μένει,
Ὅσιε Πάτερ Συμεών, καὶ τὸ πρᾶον τῆς καρδίας
σου θεράπον μακάριε· εἰ γὰρ καὶ μετέστης ἐξ
ἡμῶν, ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλ' οὐκ ἀπέστης ἀφ'
ἡμῶν τῷ πνεύματι, ἐν ἀγάπῃ Θεῷ
παριστάμενος, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων ἐν
οὐρανοῖς, μεθ' ὧν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

η ημων

Δ

Σπῆχος.

Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα

τα ε θνη ε παι νε σα τε Αυ τον πα αν

τε ες οι λα οι

Δ

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη Πανεύφημε Πάτερ, πηγάζει ἰάματα, καὶ ἡ ἁγία σου ψυχὴ, Ἀγγέλοις συνοῦσα, ἀξίως ἀγάλλεται. Ἐχων οὖν πρὸς Κύριον, Ὅσιε παρρησίαν, καὶ μετὰ τῶν Ἀσωμάτων χορεύων ἐν οὐρανοῖς, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η των λει ψ ανων σου θη κη πα νε ευ φη

η η με Πα α τερ πη γα α α ζει ι α

α μα α α α τα και η α γι α σου

ψυ χη αγ γε λοις συ υ νου ου ου σα α

01-09- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

θεῖον ἀνεδείχθης· καὶ ὢν ἀεὶ ἡνωμένος φωτί,
φῶς προσελάμβανες, καὶ τρανότερον τοῦ
μακαρίου ἔτυχες τέλους, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν σοφὲ Συμεών.

Ἦ γα πησας θε ο φο ρε τη ν α νω τα
α τω φι ι ι λο ο ο σο φι ι αν και ε
ζω κο σμου ε ε γε ε ε νου ζων υ πε εερ τα
ο ρω ω με ε ε ε να και ε σο
πτρον α κη λι δω ω τον Θε ε ου θει ον
α α α νε δει ει ει χθης και ων α ει
η νω με νος φω τι φως προ σε λαμ βα α α νες
και τρα νο τε ε ρον του μα κα ρι ι ου
ε τυ χε ες τε ε ε ε ε λους πρε σβευ

01-09- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

ε υ περ των ψυχων η η μων σοο φε ε
ε Συ με ε ων

01-09- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ἈΡΧΗΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου Συμεών τοῦ Στυλίου.

Ἦχος λ̣ π̣ Πα.

Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι
Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α
τι

Θεία χάρις ἀπηώρητο, ἐπὶ τῇ θήκῃ τῶν
λειψάνων σου, ἡγιασμένε Συμεών· διὸ καὶ εἰς
ὁσμὴν μύρου τῶν θαυμάτων σου δραμούμεθα,
τῶν νοσημάτων τὴν ἴασιν ἀρυόμενοι· Ἀλλὰ
Πάτερ Ὁσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

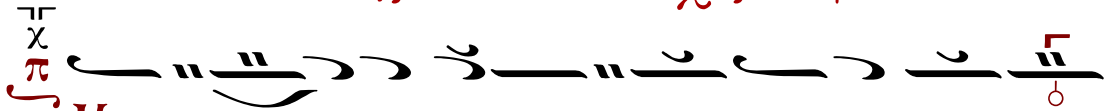
Θει α χα ρις α πη ω ω ρη η η
η το ε πι τη θη η κη τω ων λει ψα
α α α νω ω ω ω ν σου η γι α σμε ε νε
Συ υ με ε ε ων δι ο και εις ο σμη

01-09- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

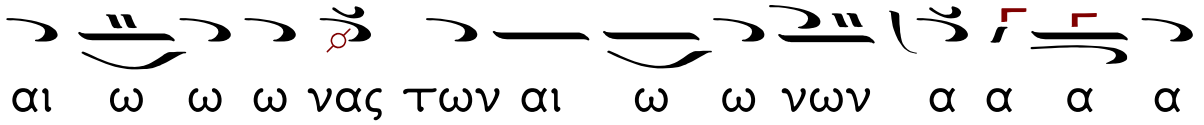
ην μυ υ υ ρου των θ αυ μα των σου δρα μου με
θα των νο ση μα α α των την ι α σιν
α α α ρυ ο ο με ε ε ε νοι αλ λα
πα α τερ ο ο σι ι ε Χρι στο ον τον
Θε ον ι κε ε ε ε τε ε ε ευ ε
περ των ψυ χω ω ων η η η η μων

01-09- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

Καὶ νῦν... Τῆς Ἰνδίκτου. Ἦχος πλ β'.

Και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι

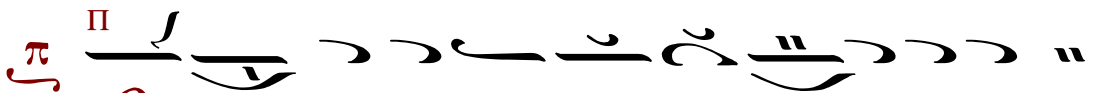

αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α

μην

Ὁ Πνεύματι Ἀγίῳ συνημμένος, ἄναρχε Λόγε καὶ Υἱέ, ὁ πάντων ὁρατῶν καὶ ἀοράτων συμπαντουργὸς καὶ συνδημιουργός, τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ εὐλόγησον, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τῶν Ὁρθοδόξων τὰ πλήθη, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου.

Ὁ Πνευ μα τι α γι ω συ υ υ νη ημ

με ε ε νος α ναρχε Λο ο γε και

αι Υι υι υι ε ο παν των ο ρα των

και αι αι α α α ο ο ρα α α των συμ

παν τουρ γος και συν δη η μι ου ουρ γος τον

01-09- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

στε φα νο ον του ε νι αυ του ου ευ λο
ο γη η η σον φυ λατ τω ω ων ε ε εν
ει ει ρη η η νη των ορ θο δο ζων
τα α α πλη η η θη η πρε σβει ει αι αις
τη η ης Θε ε ε ο ο το ο ο κου και
παν των τω ων α γι ι ι ω ω ων σου ου
ου ου ου

Δ
✂

Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν.

Ἦχος Δι

Φως ἰ λα ρον α γι ας δο ο ο ζης

α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι

ι ι ου α γι ου μα καρος Ι η σου

ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο

ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ υ υ

σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι νον υ

μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ον και α α

γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον α ζι ο

ο ον σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει

σθαι αι φων αις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ε

01-09- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

ου ου ζω η η η η η η ην ο ο δι ι
δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
σε ε ε δο ο ζα α α ζει ει

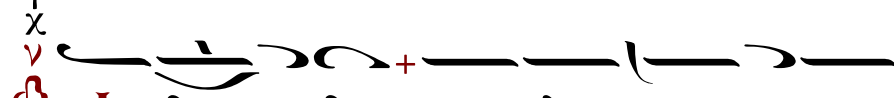
ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

Προκείμενον.
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος λβ Νη

 I δου δη ευ λο γει ει τε τον Κυ
 ριον (Δίς)
 πάντες οι δουουλοι Κυ ρι ου

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ τρίτον.
 I δου δη ευ λο γει ει τε
 του Κυ ρι ι ον πάντες οι δουουλοι Κυ ρι ι
 ου
 ου ου ου ου ου ου

Προκείμενον.
Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας.
ᾠχος δ'.

ᾠχος δ' Δι

Χ
Δ
Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου
Δ
εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το
➤ (Δίς)
ον

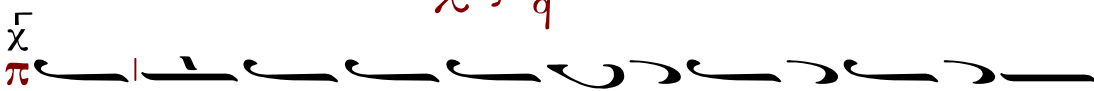
Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον. Χ
Δ
Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου
Ζ'
εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο
ον

Προκείμενον.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ♯ Πα

^χ
^π
^q

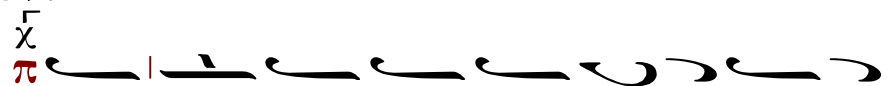
 Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω

 ζει με ^Δ πα σας τας η με ρας της ζω ης μου ^π

 (Δὶς) ^q

Στίχ: Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
 ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με
 κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: ^χ
^π
^q

 Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα

 τα δι ω ζει με ^Δ πα σας τας η με ρας της ζω

 η ης μου ^χ ³ ³ ου ου ^π

^q

Προκείμενον.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος λ̣η̣ — — — — — Κ̣ε̣

^{λ̣}
^{κ̣}
^{η̣} **Ο** Θε ος εν τω ο νο μα τισου σω σον
 με ^{ν'} ^{η̣} και εν τη δυ να μει σου κρι νει ει ει εις
 (Δίς) ^{κ̣}
^{η̣}
 με

Στίχ. **Ο** Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον. ^{λ̣}
^{κ̣}
^{η̣} **Ο** Θε ος εν τω ο νο μα τι
 σου σω σον με ^{ν'} ^{η̣} και εν τη δυ να μει σου κρι
 νει ει εις με ^{λ̣} ^{κ̣} ^{η̣} ^{κ̣}
^{η̣}

Προκείμενον.
Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος λ̣ π̣ Βου

Ἦχος
 Η βο η θει α α μου πα ρα Κυ ρι
 ου του ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και
 (Δίς)
 την γην

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη,
 ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίτον. Ἦχος
 Η βο η θει α α μου πα ρα
 Κυ ρι ου του ποι η σαν τος τον ου ρα
 νο ον και την γη η ην

Προκείμενον.
Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Ώχος Βαρύς Γῆ

Γ^χ
ῆ **Ο** Θε ος αν τι λη πτωρ μου ει **Δ** το ε
(Δίς) Γ^χ
λε ο ος σου προ φθ α σει με

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ
Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ
λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. Γ^χ
ῆ **Ο** Θε ος αν τι λη η πτωρ
μου ει ει **Δ** το ε λε ο ος σου προ φθ α σει με ε
Γ^χ
ε

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

τῆς Ἰνδίκτου (Κεφ. 61, 1-10)

Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεςιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν· καλέσαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν, καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως τῷ Θεῷ ἡμῶν, παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας, δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιών δόξαν ἀντὶ σποδοῦ· ἄλειμμα εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσι, καταστολὴν δόξης, ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας, καὶ κληθήσονται γενεά, δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εἰς δόξαν. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰωνίους, ἐξηρημωμένους τὸ πρότερον· ἐξαναστήσονται, καὶ ἀνακαινιοῦσι πόλεις ἐρήμους, ἐξηρημωμένους ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Καὶ ἥξουσιν ἄλλογενεῖς ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου, καὶ ἀλλόφυλοι ἄροτῆρες, καὶ ἀμπελουργοὶ ὑμῶν. Ὑμεῖς δὲ Ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, λειτουργοὶ Θεοῦ ἡμῶν. Ῥηθήσεται ὑμῖν· ἰσχύον ἐθνῶν κατέδεσθε, καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμασθήσεσθε, ἀντὶ τῆς αἰσχύνης ὑμῶν τῆς διπλῆς, καὶ ἀντὶ τῆς ἐντροπῆς, ἀγαλλιάσεται ἡ μερίς αὐτῶν. Διὰ τοῦτο τὴν γῆν αὐτῶν ἐκ

δευτέρου κληρονομήσουσι, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. Ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος, ἀγαπῶν δικαιοσύνην καὶ μισῶν ἀρπάγματα ἐξ ἀδικίας· καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίοις, καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς. Καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐν μέσῳ τῶν λαῶν· καὶ ὁ ὄρων αὐτούς, ἐπιγνώσεται αὐτούς, ὅτι οὗτοί εἰσι σπέρμα εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας ὑπὸ Θεοῦ, καὶ εὐφροσύνη εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κύριον.

Λευϊτικοῦ τὸ Ἀνάγνωσμα
τῆς Ἰνδίκτου (Κεφ. 26, 3-10 καὶ ἐκλογὴ)

Ἐλάλησε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λέγων· Ἐὰν τοῖς προστάγμασί μου πορεύησθε, καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσησθε, καὶ ποιῇτε αὐτάς, δώσω τὸν ὑετὸν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ καταλήψεται ὑμῖν ὁ ἀλοητὸς τὸν τρυγητόν, καὶ ὁ τρυγητὸς καταλήψεται τὸν σπόρον. Καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονήν, καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκφοβῶν· καὶ ἀπολῶ θηρία ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν, καὶ διώξονται ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατόν, καὶ ἑκατόν ὑμῶν διώξονται μυριάδας. Καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ εὐλογήσω ὑμᾶς, καὶ αὐξάνω ὑμᾶς, καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς, καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μεθ' ὑμῶν. Καὶ φάγεσθε παλαιά, καὶ παλαιὰ παλαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσετε. Καὶ οὐ βδελύξεται ἡ ψυχὴ μου ὑμᾶς, καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεός, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι λαός. Ἐὰν δὲ μὴ εἰσακούσητέ μου, μηδὲ ποιήσητε τὰ

προστάγματά μου ταῦτα, ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς, καὶ τοῖς κρίμασί μου προσοχθήσῃ ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ὥς τε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου, καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν. Ἐπιστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν, καὶ σπερεῖτε διακενῆς τὰ σπέρματα ὑμῶν, καὶ ἔδονται τοὺς πόνους ὑμῶν οἱ ὑπεναντίοι ὑμῶν. Καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ διώξονται ὑμᾶς, καὶ φεύξεσθε οὐδενὸς διώκοντος ὑμᾶς· καὶ συντρίψω τὴν ὕβριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν· καὶ θήσω τὸν οὐρανὸν ὑμῖν ὡς σιδηροῦν, καὶ τὴν γῆν ὡσεὶ χαλκῆν. Καὶ ἔσται εἰς κενόν ἡ ἰσχὺς ὑμῶν, καὶ ἡ γῆ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν σπόρον αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν. Καὶ ἀποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἄγρια τῆς γῆς, καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ ὀλιγοστοὺς ποιήσει ὑμᾶς ἐπιπορευομένη μάχαιρα. Καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος καὶ αἱ ἐπαύλεις ὑμῶν ἔσονται ἔρημοι· ὅτι ὑμεῖς ἐπορεύθητε πρὸς μὲ πλάγιοι, καὶ ἐγὼ πορεύσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐν θυμῷ πλαγίῳ· λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Соφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα,
τοῦ Ὁσίου Συμεῶν τοῦ Στυλίου.

(Κεφ. 4, 7-15)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἡ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός

σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αῖνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοὶ, Κύριε.

Ὁτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Γοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

01-09- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ἈΡΧΗΣ ΤΗΣ ΗΝΔΙΚΤΟΥ

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὸν Σπῆχον, Σπικηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος α'.

Ἐπέστη ἡ εἴσοδος τοῦ ἐνιαυτοῦ, συγκαλοῦσα γεραίρειν ταύτην τοὺς λαμπρόνοντας, Καλλίστην, Εὐοδὸν καὶ Ἑρμογένην, τοὺς αὐταδέλφους ἀθλητάς, Συμεὼν τὸν ἰσάγγελον· Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, τοὺς ἐν Ἐφέσῳ Ἑπταρίθμους Παῖδας, καὶ τὴν τετραδεκαπύρσευτον τῶν Ἀγίων Γυναικῶν χορείαν· ὧν ταῖς μνεΐαις κοινωνοῦντες, φιλέορτοι, βοήσωμεν ἐκτενῶς· Κύριε, εὐλόγησον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς λυσιτελῶς περαιῶσαι, τὴν τοῦ χρόνου περίοδον.

Ἐπεστη ἡ εἴσοδος τοῦ ἐνιαυτοῦ συγκαλοῦσα γεραίρειν ταύτην τοὺς λαμπρόνοντας Καλλίστην Εὐοδὸν καὶ Ἑρμογένην τοὺς αὐταδέλφους ἀθλητάς, Συμεὼν τὸν ἰσάγγελον· Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, τοὺς ἐν Ἐφέσῳ Ἑπταρίθμους Παῖδας, καὶ τὴν τετραδεκαπύρσευτον τῶν Ἀγίων Γυναικῶν χορείαν· ὧν ταῖς μνεΐαις κοινωνοῦντες, φιλέορτοι, βοήσωμεν ἐκτενῶς· Κύριε, εὐλόγησον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς λυσιτελῶς περαιῶσαι, τὴν τοῦ χρόνου περίοδον.

ε λ ο ν ^η Ι η σ ο υ ν τ ο ν τ ο υ ο υ ο υ Ν α υ α α υ
 η ^π ₉ τ ο υ ς ε ν Ε φ ε σ ω ε π τ α ρ ι θ μ ο υ ς π α ι
 α ι α ι δ α ς ^π ₉ και τ η ν τ ε τ ρ α δ ε κ α π υ ρ σ ε υ τ ο ν
 τ ω ν α γ ι ω ω ν γ υ υ υ ν α ι κ ω ν ω ν χ ο ρ ε ι ε ι
 ε ι ε ι α ν ^π ₉ ω ν τ α ι ς μ ν ε ι α ι ς κ ο ι ν ω ν ο υ ν τ ε ς φ ι
 λ ε ο ο ρ τ ο ι β ο η η σ ω μ ε ε ν ε ε
 ε κ τ ε ε ε ε ν ω ς ^π ₉ Κυ ρ ι ε ε υ λ ο γ η
 η σ ο ν τ α ε ρ γ α τ ω ν χ ε ι ε ι ρ ω ω ω ν σ ο υ και
 κ α τ α ξ ι ω σ ο ν η μ α ς λ υ σ ι τ ε λ ω ς π ε
 ε ρ α ι α ι ω ω σ α ι ^η τ η ν τ ο υ χ ρ ο ν ο υ ο υ π ε
 ρ ι ι ι ι ο ο ο δ ο ν ^π ₉

Ώχος. Ὁ αὐτός.

Σπῆχ. **Σ**οὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ
σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχή ἐν Ἱερουσαλήμ.

Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα
δημιουργήσας, καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι
παραγαγών, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ
ἐνιαυτοῦ, καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν φύλαττε
ἀπολιόρκητον· τοὺς δὲ πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν,
ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανον, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων, διὰ τῆς Θεοτόκου
δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

^Π
^π₉ **Χ**ρι στε ο Θε ος η η μων ο εν σο φι
 α τα παν τα δη μι ου ρ γη η η η σας και εκ
 μη ον των εις το ει ναι αι πα ρ α α α
 γα α α γων ^π₉ ευ λο γη σον τον στε φα νον
 του ε ε νι α αυ του και την πο λιν η μων
 φυ λα ατ τε ^η α πο ο λι ο ο ο ο ρ κη

η η τον ^π τους δε πι στους βα σι λεις η
 η μων εν τη δυ να α μει σου ου ε ε ευ
 φρα α α α νον ^π νι κας χο ρη γων α αυ
 τοις κα α τα α α των πο ο λε μι ι ι ι
 ων ^π δι α της Θε ο το κου δω ρου με νο
 ος τω ω κο ο σμω ^η το με γα ε ε ε ε λε
 ε ε ος ^π

Ἦχος β'.

Σπ'χ. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Θαυμαστός εἶ ὁ Θεός, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ αἱ ὁδοί σου ἀνεξιχνίαστοι· πέλεις γὰρ σοφία τοῦ Θεοῦ, καὶ ὑπόστασις τελεία καὶ δύναμις, συνάναρχός τε καὶ συναῖδιος συνεργία· διὸ παντοδυνάμω ἐξουσία κόσμῳ ἐπεδήμησας,

ζητῶν ὃ ἐκάλλυνας πλάσμα, ἀνεκφράστως ἐξ
ἀπειράνδρου Μητρός, μὴ τραπείς τῇ θεότητι,
διαθέμενος ὅρους καὶ χρόνους, εἰς σωτηρίαν
ἡμῶν ἀναλλοίωτε, διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν, Ἀγαθὲ
Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Δι

Θαυμαστος ει ο Θεος και θαυμα
στα ατα ε ε ερ γα α α σου και αι
ο δοι σου α α α νε ξι χνι ι α α α α
στοι πε λεις γαρ σο φι α α του Θε ε ου
και υ πο τα σις τε λει α α και δυ υ
υ υ να α α μις συ να ναρχος τε και συ
να ι δι ι ος και αι αι συ υ υ νερ
γι ι α δι ο παν το δυ να μω ε

01-09- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

ζου ου σι ι ι α κο σμω ω ω ε πε
δη η μή η η η σας ζη των ο ε κα αλ
λυ υ υ νας πλα α σμα α νεκ φρα α στως
εξ α πει ραν δρου Μη η τρος μη τρα πει ει
εις τη Θε ο ο ο τη η η η τι δι α
θε με ε νος ο ο ρους και αι χρο ο ο νους
εις σω τη ρι αν η μων α ναλ λοι οι οι
ω ω ω τε δι α του ου το σοι
βο ο ο ω ω ω μεν α γα α θε ε Κυ ρι
ε ε δο ο ο ζα α α α σοι

Σπῆχ. Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ
τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

Ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας,
προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρός, καὶ τὴν σύμπασαν
κτίσιν, παντοδυνάμω σου λόγῳ συστησάμενος,
εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς
χρηστότητός σου, καὶ τὰς αἱρέσεις κατάβαλε,
διὰ τῆς Θεοτόκου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουρ
γήσας προαιώνιε Λόγε ε
του Παατρος και την συμπασσαν κτι
ισιν παντοδυναμω σου λο ο γω ω
συστησα α με ε ε ε νος ευ λο γη
σον τον στε φα α νον του ε νι αυ του ου
της χρη η η στο ο ο τη το ος σου και τας
αι ρε ε σει ει εις κατα α βα α α α λε

01-09- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ἈΡΧΗΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

δι α τη η ης Θε ε ε ο το ο κου ως α
γα θος και αι φι ι λα α αν θρω ω ω ω
πος

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν.

ᾠχος πλ. α'.

Ὅσιε Πάτερ, καλὴν ἐφεῦρες κλίμακα, δι' ἧς ἀνῆλθες ἐν τῷ ὕψει, ἣν εὔρεν Ἡλίας ἄρμα πυρός· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὴν ἀνοδὸν ἄλλοις οὐκ ἔλιπε, σὺ δὲ καὶ μετὰ θάνατον ἔχεις τὸν στῦλόν σου, Οὐράνιε ἄνθρωπε, ἐπίγειε ἄγγελε, φωστήρ ἀκοίμητε τῆς οἰκουμένης, Συμεῶν Ὅσιε, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠχος λ' ᾠδὴ Πά

Δο ο ζα Πα τρι ι ι ι και αι Υι ω

και Α γι ι ω Πνευ μα α α τι

Ο σι ι ε ε πα α α τε ερ κα

λην ε εφευ ρες κλι ι ι μα α α κα

δι ης α α νη ηλ θες εν τω υ υ υ υ

ψει ην ευ ρεν Η λι ας α αρ μα πυ υ υ υ

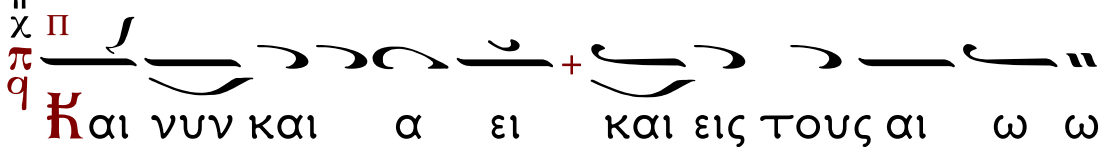
ρος ^π αλλ ε κει νο ος μεν την α νο ο δον αλ
 λους ουκ ε ε ε λι ι ι ι πε ^χ συ υ δε
 και με τα θα να τον ε χει εις τον στυ
 υ υ υ υ λο ο ο ον σου ^π ου ου ρα νι
 ι ε α α α αν θρω ω ω ω πε ^χ ε πι
 γει ει ε α α α αγ γε ε ε ε λε ^π φω
 στη ρα κοι μη η τε ε της οι οικου με ε ε
 ε νης ^π Συ με ε ων ο ο ο ο ο ο ο ο
 σι ι ι ο ο σι ι ε ε ε ε
 ε ε ^μ ε ε ε ε ε ^χ πρε σβε ευ ε του
 σω θη η ναι τα ας ψυ χα αση μων

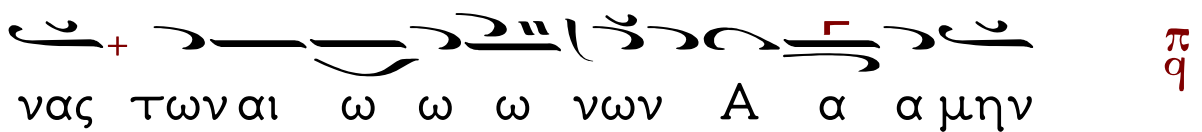

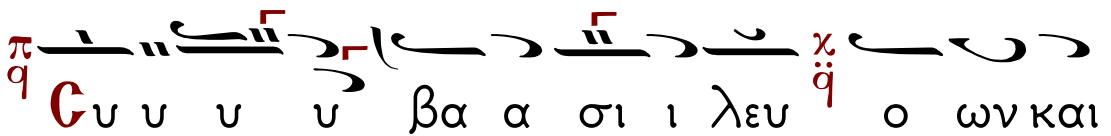
Καὶ νῦν... Τῆς ἰνδίκτου.

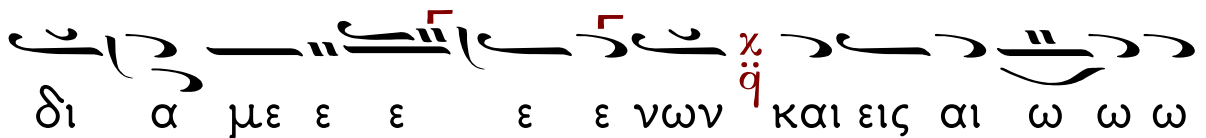
Ἦχος πλ. α'.

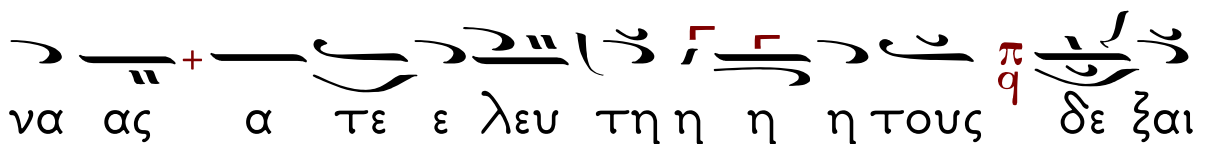
Κὺ Βασιλεῦ, ὁ ὢν καὶ διαμένων, καὶ εἰς αἰῶνας ἀτελευτήτους, δέξαι δυσώπησιν αἰτούντων ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν· καὶ παράσχου φιλόανθρωπε τῇ γῇ σου εὐφορίαν, εὐκράτους τοὺς ἀέρας χαριζόμενος· τῷ πιστοτάτῳ Βασιλεῖ συμπολέμει, κατὰ ἀθέων βαρβάρων, ὡς ποτὲ τῷ Δαυΐδ· ὅτι ἦλθοσαν οὗτοι ἐν σκηναῖς σου, καὶ τὸν πανάγιον τόπον ἐμίαναν Σῶτερ· ἀλλ' αὐτὸς δώρησαι νίκας, Χριστὲ ὁ Θεός, τῇ πρεσβείᾳ τῆς Θεοτόκου· νίκη γὰρ σὺ τῶν Ὁρθοδόξων καὶ καύχημα.

^{χ π}
^π_q Καὶ νυν καὶ α εὶ καὶ εἰς τοὺς αἰ ω ω

 νας τῶν αἰ ω ω ω νων Α α α μην ^π_q

^π_q Κυ υ υ υ βα α σι ι λευ ^χ_q ο ων καὶ

 δι α με ε ε ε ε νων ^χ_q καὶ εἰς αἰ ω ω ω

 να ας α τε ε λευ τη η η η τοὺς ^π_q δε ζαὶ

δυ υ σω πη η σιν αι τουν των α μαρ τω λω ων σω
 τη ρι ι ι ι αν και πα ρα σχου
 ου φι λα α α αν θρω ω ω πε τη γη
 σου ε ευ φο ο ρι ι ι αν ευ κρα α α
 του ους τους α ε ε ρας χα α ρι ζο ο ο
 ο με ε ε ε νος τω ω πι στο τα τω βα
 σι λει ει συμ πο λε ε ε ε ε μει κα τα
 Α θε ων βα αρ βα α ρων ω ως πο ο τε
 ε ε ε τω ω Δα α αυ ιδ ο τι η λ θο
 σαν ου τοι εν σκη η ναι αι αις σου και τον πα
 να γι ον το πον ε ε μι ι ι α α ναν Σω

01-09- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

ω ω ω τερ ^π αλλ αυ το ος δω ρη η σαι νι κας Χρι
στε ε ε ο ο Θε ε ος ^χ τη πρε σβει ει ει α
α της Θε ε ο το ο ο κου ^π νι κη γαρ
συ των Ορ θο δο ζω ων και κα αυ χη μα α
α α α α α α ^π

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ΄).**

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

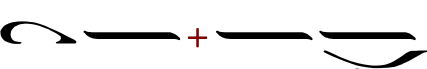
“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

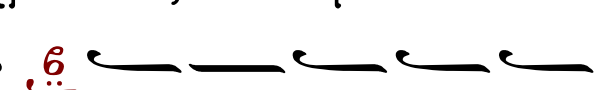
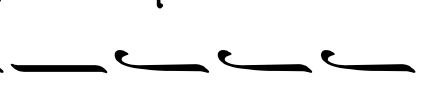
ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

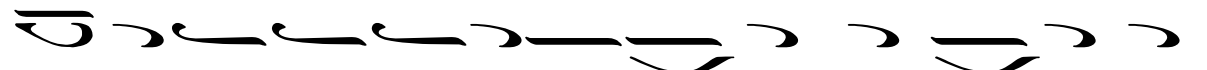
Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδικτου.

Ἦχος Δι

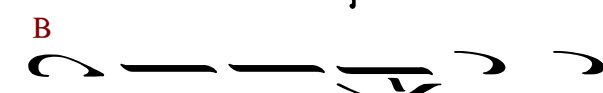
 ^χ ^M ^Δ
Ο πα α σης δη μιουργος της κτι ι σε

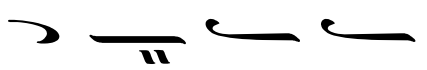
  ^Δ +
ως ο και ρους και χρο νους εν τη ι δι

 ^M ⁶
α ε ζου σι α θε με νος ευ λο γη σον τον

στεφανον του ε νι αυ του της χρη στο τη τος

 ^Γ ^Δ
σου Κυ υ ρι ε φυ λατ των εν ει ρη νη

^B ^M ⁶
τους βα σι λεις και την πο λιν σου πρε σβει

αις της Θε ο το κου και σω ω σον η

μας

Καὶ νῦν...

Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος Γα

Χαίρε κε χαριτωμένη Θεοτοκε
Παρθένε λιμήν και προστάσις αἰμάτων
του γένους των ανθρώπων εκ σου γαρ εσαρ
κωθή ο Λυτρωτης του κόσμου μονη γαρ
υπαρχεις Μητηρ και Παρθενος αει ευ
λογημενη και δεδοξασμενη πρεσβευε
Χριστω τω Θεω ειρηνην δωρησασθαι
παση τη οικουμενη

ΙΕΡΕΥΣ: **Σ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.
Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... Καὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (**γ'**), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
όσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων
καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης,
καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων
Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

01-09- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ἈΡΧΗΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Τὸν Εὐλογούντα.

Τὸν εὐ λο γου οὖν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα.

Τὸν Δε σπο την και Αρ χι ε ε ρε
α η μων Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ
λα ε τη Δε σπο τα εις πολ λα
ε τη Δε σπο τα ει ει εις πο ολ λα ε τη
Δε ε σπο τα α α

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ πατρὸς Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροφάντη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.